

In dit nummer

- 109 ■ Redactioneel
- 110 ■ Zilveren jubileum stadsarcheologie:
dat mag gevierd worden!
Hans Meester
- 111 ■ Vruchtbare grond
Archeologie in 's-Hertogenbosch
Ad van Drunen
- 115 ■ Stadsarcheologie: wat, waarom en wat nu ?
Frans Verhaeghe
- 121 ■ 'Middeleeuwse Ridder' ontdekt
- 122 ■ INTERVIEW
Wethouder Van de Mortel
Waken over het wezen van de stad
Jac.J. Luyckx
- 124 ■ BOSSCHE NOTEN
De eerste stadsarcheoloog
- 125 ■ Van eenmanszaak tot kenniscentrum
25 jaar stadsarcheologie in 's-Hertogenbosch
Hans L. Janssen
- 133 ■ MOERS TAAL
Graven in de taal
Harry J.P.M. van den Berselaar
- 135 ■ De smaak van het verleden
Bossche voedingsgewoonten vanaf de Middeleeuwen
HENK VAN HAASTER
- 139 ■ INTERVIEW
Akemi Kaneda zoekt in 's-Hertogenbosch
vergeefs naar Japans porselein
Jac.J. Luyckx

Twee erotische insignes, gemaakt in een legering van tin en lood, eerste helft 15e eeuw. Opgraving Loeffplein, 1994. (Foto: P. Reede)

Redactioneel

Moet geschiedbeoefening 'nut' hebben? Of archeologie? Het thema waar het in dit nummer van *Bossche Bladen* om draait. Maatschappelijke relevantie is zeker belangrijk, maar het is geen constante. Wat nu actueel is, blijkt vaak niet meer te zijn dan een waan van de dag. Wanneer je vanuit je discipline let op de maatschappelijke relevantie kun je wel de handen op elkaar krijgen. En een succesje is nooit weg. Het kan goed zijn voor de portemonnee, voor de voorwaarden, maar geschiedbeoefening of archeologie gaat toch eigenlijk om wat anders. Het verhaal over mensen van vroeger, onze voorgangers, moet verteld worden, met of zonder maatschappelijke relevantie. Het is een 'eenvoudige plicht', zoals de historicus Van Deursen eens zei.

's-Hertogenbosch wordt geprezen door de ANWB. Prachtig. Het toerisme en de terrassen zijn gebaat bij oud (en knus). Dat is mooi meegenomen, maar niet meer dan dat. Dit nummer gaat over het waarom en waarvoor. Over politiek, stellingnamen, plannen en relevantie. Archeologie blijkt een springlevend vak. Bang om vuile handen te maken zijn archeologen zeker niet. En dat al 25 jaar en van de viering van dit jubileum – met grote en kleine lezingen – kunt u in dit nummer kennis nemen! Wie het er niet mee eens is, schrijf een brief. Deze keer staat rubriek *De Lezer* er niet in (vanwege de archeologie), maar in het volgende nummer zal aandacht zijn voor de opmerkingen die de redactie ontving over een mogelijk verschil tussen Rosmalenaren en Bosschenaren. Nog even het toerisme. Als we naar Zeeland gaan nemen we voor thuis een doos bolussen mee, gaan we in onze vakantie naar Pisa, dan weten we ook wat we mee moeten brengen. Ook in de Middeleeuwen wilden pelgrim en toerist het thuisfront laten zien dat ze op reis waren geweest. De toerist blijkt in ieder geval geen waan van de dag. De middeleeuwse toerist herinnerde de archeoloog 'gisteren' nog aan zijn bestaan met de fraaie hieronder afgebeelde insignes. Schroom om zo'n speldje op de hoed of op de jas te steken was er kennelijk niet.

AV

